

σεως ταύτης ὑπέρβη τὸ ὑπόμνημα τοῦ πρεσβυτοῦ.

ΕΥΝΟΙΑ ΤΥΧΗΣ

Ὁ εὐτυχὴς θνητὸς ὅστις ἐκέρδι-
σε τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τῶν κλη-
ρωθισαν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν
τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλά-
δος, εἶναι ὁ κ. Λεβιδης διαχειριστὴς
τῶν σιδηροδρόμων Ἀττικῆς. Ὁ ἐν
λόγῳ ἀριθμὸς ἐκέρδισε τὸ ποσὸν τῶν
100.000 φράγκων χρυσῶν.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΗΜΩΝ

ΕΚ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ

Επιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Φιλίππουπό-
λεως τὰ ἐξῆς μετὰ παρακλήσεως ὅπως
δημοσιευθῶσι.

Μεθ' ὧσης λύπης ἀνέγνω τὸ κοινόν
τὰς ἀγενεῖς ὑβρεῖς καὶ τὰς ἀνουσίους
εὐφυολογίας κατὰ τοῦ ἐκ τῶν συντα-
κτῶν τῆς Ὀδησοῦ ἀξιότιμου κ. Σκα-
ναβῆς ὑπὸ τοῦ διατριβογράφου τῆς ἐ-
φημερίδος «Φιλίππουπόλεως» τοῦ κρύ-
πτουμένου ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Ω, μετὰ
τοσαύτης χαρᾶς ἀνέγνω τὸ αὐτὸ κοι-
νὸν τὴν εὐγενῆ ἀπάντησιν τοῦ ὑβρι-
σθέντος, τὴν ἰσοδυναμοῦσαν πρὸς περι-
φρόνησιν. Ὅπως πράττουσιν οἱ φρόνι-
μοι πρὸ ὑλακτοῦντος κυνὸς· παρέρχον-
ται ἐν περιφρονητικῇ σιγῇ καταπληγού-
σῃ τὸ ζῶον καὶ προκαλοῦσιν οὕτω τὴν
παῦσιν τῶν ὑλακῶν του.

Ἡμεῖς ὅμως, κ. Συντάκτα γνω-
ρίζοντες ἐκ πείρας, ὅτι ὠριμένους ἐν-
ταῦθα καταγωγῆς καὶ προσλεύσεως κῦ-
νες δὲν σιωπῶσι διὰ τῆς σιγῆς· μόνον
τοῦ διαβάτου, ἀλλὰ δι' ἐπιτιμήσεων αὐ-
τῶν καὶ διὰ ραβδισμῶν ἐστὶν ὅτε,
ἐρχόμεθα ν' ἀποτεινωμεν διὰ τῆς ἐφη-
μερίδος ἡμῶν, ἀντὶ ἐπιτιμήσεων καὶ
ραβδισμῶν τὰ ἐξῆς εἰς τὸν Ω.

Διὰ τὴν μὴ δύναται νὰ εἶνε καλὸς
δημοσιογράφος εἰς πρῶτην ἢ καὶ νῦν
ψάλλης ἐκκλησίας, ὅταν κατέχη ὡς ὁ
ἀξιότιμος κ. Σκαναβῆς παιδείαν ἀρκε-
τὴν πρὸς τοῦτο, ἱδικῆς δὲ ἀρετᾶς ἀ-
νωτέρας ἐπὶ καὶ αὐτῶν τῶν ἀπαιτου-
μένων διὰ τὸ ἐπάγγελμα τιμίου δημο-
σιογράφου καὶ νὰ δύναται τούναντιον
νὰ εἶνε καλὸς δημοσιογράφος παλιά-
τσος τις, φανταζόμενος ὅτι ἐτελείωσεν
ἀγνωστὸν τινα μέχρι τοῦδε σχολὴν
δημοσιογραφίας ἐν τινὶ ἀκαδημίᾳ συ-
χνάζων εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὐχὶ νανφά-
λῃ καὶ ὑμνήσῃ τὸν Θεόν, ἀλλὰ διὰ
τὴν περὰ τὸν καιρὸν του, θεώμενος
τὰς κυρίας καὶ ἔχων ἀντὶ τὸ πρόσω-
πον τὰ νῦν ἐστραμμένα πρὸς τὰς εἰ-
κόνας πρὸς κοινὸν σκάνδαλον καὶ δα-
φθορὰν τῆς κοινωνίας;

Διὰ τὴν ἔχῃ ἀξίωσιν ὁ Ω καὶ οἱ πε-
ρὶ αὐτὸν νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτὸν ὁ κύριος.
Σκαναβῆς καὶ οὐκ αὐτὸς ἐκείνους, εἰς ὃν
ἀλλως τε (ἐν συναντήσει του ἐν τῇ ὁ-
δῷ μετὰ τοῦ συντάκτου τῆς «Φιλίππου-
πόλεως» καὶ κατ' ἑν ἐξέφρασεν ὁ κ.
Σκαναβῆς τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδῃ αὐτὸν)
ἀπῆλθον ὁ Κοσμοπολίτης «ὁρίστε ἄλλ'
ἀπῆλθον νὰ μ' εὕρῃς»;

Τὴν πταίει ὁ κ. Σκαναβῆς, ἐὰν δὲν
τοῦς εἶδε τοὺς ἀντιπάλους ἡμῶν, ἀφοῦ

αὐτοὺς ὁ προστάτης αὐτῶν τῶν ἀπαντᾷ
κατὰ τὸν ἄνω τρόπον καὶ ἀφοῦ ὁ κ.
Σκαναβῆς θελήσας νὰ σχετισθῇ μετὰ
τῶν τοῦ ἀντιθέτου ἡμῖν κόμματος ἐν
τῷ συχναζομένῳ ὑπ' αὐτῶν καφενεῖῳ,
οὕτε λέξιν ἠδυνήθη ν' ἀνταλλάξῃ με-
ταξύ τους, καταγινόμενους λυσσαλέως
εἰς τὴν πρῶταν, τὸ πικέτο καὶ τὸ κορι-
τάκι! Ποῦ δὲ θὰ ἐμάνθανεν ὅτι κατ' ἐ-
κείνας τὰς ἡμέρας ἦσαν λαδωμένα τὰ
κλειθρα τῆς Μητροπόλεως, ὥστε νὰ τῷ
ἀνοιχθῶσιν εὐθὺς αἱ πόλαι αὐτῆς καὶ
κατορθῶσιν οὕτως νὰ ἴδῃ τὸν πολυάσχολον
Μητροπολίτην ἡμῶν;

Καὶ ὅμως δηλοῦμεν ὅτι ὁ κ. Σκα-
ναβῆς μὲ ὅλην τὴν ἀτυχίαν του εἰς τὸ
νὰ εὕρῃ ἀσχόλους τοὺς ἀντιθέτους ἡμῖν
τοὺς ἐξέχοντας, κατόρθωσεν ἐπὶ τέλους
νὰ γνωρίσῃ καὶ ἀκούσῃ τινὰς ἐκ τῶν
ἐνθεροτέρων τῆς ὀπισθοφυλακῆς αὐ-
τῶν. Εἰὰν δὲ δὲν ἦργησε νὰ ἐννοήσῃ,
ὅτι ἐκεῖνοι μόνον ὕβρεις ἐκτοξεύουσι
καθ' ἡμῶν, ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτῶν αὐτὰ
τὰ πράγματα, ὡς ἀποδεικνύεται καὶ
ἐκ τῶν δύο δημοσιεύσεων ἡμῶν ἐν τῇ
«Ὀδησοῦ», δὲν πταίει οὗτος ἀλλ' οἱ
πραγματικῶς ἔνοχοι.

Ἐν δὲ δὲ ἀλλεπαλλήλως ἐκ τοῦ
προχείρου συνεδριάσεσι τῶν ἡμετέρων
φίλων, καθ' ἃς παρευρέθη καὶ ὁ κ.
Σκαναβῆς παρετήρησεν ὅτι δὲν μετ-
ροῦνται οἱ ἡμέτεροι φίλοι ἐπὶ τῶν δακ-
τύλων τῶν ποδῶν αὐτῶν, ἀλλὰ με-
τροῦνται τότε, ὅταν ἐκγοντίζῃ ἐπα-
ναλειφθῶσι παλαμιαῖα πεντάδες ἀνοι-
κται κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ω.

Δὲν δυνάμεθα δὲ περαινόντες τὴν
παρούσαν νὰ μὴ ὁμολογήσωμεν καὶ
δημοσίᾳ χάριτας τῇ ἀξιότιμῳ συντάξει
τῆς «Ὀδησοῦ» ἥτις προθύμως ἀνέλα-
βε καὶ ἄνευ οὐδενὸς συμφέροντος τὴν
ὑπεράσπισιν τῶν ἀληθῶν συμφερόντων
τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων. Ἐκ τῆς
τοιαύτης πορείας τῆς «Ὀδησοῦ» προ-
βλέποντες τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς
ἐχόντων, εὐχόμεθα αὕτῃ μεῖζονα διὰ
δοσιν πρὸς τὸ γενικὸν καλὸν καὶ μέ-
νομεν μετὰ ἰδιαζούσης πρὸς ὑμᾶς ὑπο-
λήψεως.

Ἐν Φιλίππουπόλει

Τῇ 25 Δεκεμ. 1893

(ἔπονται αἱ ὑπογραφαί)

Η ΚΟΜΗΣΣΑ ΧΑΡΤΕΝΑΟΥ

— Ἐκ Σοφίας ἀγγέλλεται ὅτι ἡ χή-
ρα τοῦ ἡγεμόνος Βατερμπεργ εὐχαρί-
στησε τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἐπὶ
τῇ ἐπιδικασθεισῇ αὐτῇ ἐπιχορηγίᾳ
ἀνθ' ὧν ὑπηρεσιῶν παρέσχε τῇ Βουλ-
γαρίᾳ ὁ σύζυγος αὐτῆς ἐγκαρδίως ἀ-
φοσιωθείς εἰς τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος.

ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ

— Ὁ «Ν. Ε. Τύπος» ἀγγέλλει ὅτι
ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὸν προσεκάλεσεν
εἰς Φιλίππουπόλιν τὸν διάσημον Ἀντώ-
νιον Ζάρφ κατασκευαστὴν μεταλλίων,
ὅπως κατασκευάσῃ μετὰλλιον ἐναπο-
τυποῦν τὰ πρόσωπα τοῦ ἡγεμονικοῦ
ζεύγους.

ΤΑ ΚΑΠΝΑ ΥΠΕΡΤΙΜΩΝΤΑΙ ΟΙ ΔΕ ΜΙΣΘΟΙ ΥΠΟΤΙΜΩΝΤΑΙ

— Ἡ Σοβράνιε ἐλήφισε τὸ περὶ
διαπασιασμοῦ τοῦ διὰ τῶν τ α ν ι ω ν
εἰσπραττομένου φόρου ἐπὶ τῆς κατανα-
λώσεως τῶν καπνῶν νομοσχέδιον, ὡς
καὶ τὸ περὶ ἐλαττώσεως κατὰ 15%

τῶν μισθῶν τῶν στρατιωτικῶν καὶ
πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ

— Βεβαιοῦνται καταχρήσεις διαπρα-
χθεῖσαι ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ γραμμῇ
Βάρνα-Ρούσε ὧν οἱ δράσται παρεπέμ-
φθησαν εἰς τὴν δικαιοσύνην.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ

— Μεταξὺ δύο ἀτμομηχανῶν τοῦ
κυβερνητικοῦ σιδηροδρόμου συνέβη
σύγκρουσις παρὰ τὴν Μπέλλοσαν τὴν
23-ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου. Αἱ ζη-
μιαί ἀνέρχονται εἰς 250 χιλιάδας λέ-
δων.

ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ

— Μεγάλα παράπονα διεβιβάσθησαν
ἡμῖν κατὰ τοῦ διὰ τῆς ἡμετέρας πόλε-
ως διελθόντος γαλλικοῦ δραματικοῦ
θιάσου τοῦ δόντος μίαν παράστασιν
καὶ μόνον ἐν τῇ αἰθούᾳ τοῦ θεάτρου
«Ἐνωσις» κατὰ τὴν 1-ην Ἰανουαρίου,
καὶ ἰδικατὰ τὴν πάλαιον τῶν εἰσιτηρίων
ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ πωληθέντος τρι-
ς καὶ τετράκις. Φαντασθῆτε σύγχυ-
σιν καὶ φωνὰς καὶ διαμαρτυρίας ὡς
ἔχει τὴν ὑπομνήν νὰ ἀκούῃ Ἀ λ ε-
ξ ἄ ν τις Ἀρμένιος ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων

ΧΟΡΟΣ

Τὸ προσεχὲς Σάββατον πρόκειται
νὰ δοθῇ ἐν τῇ αἰθούᾳ τοῦ Α! Παρ-
θεναγωγείου τῆς Κοινοτήτος μας χο-
ρὸς οἰκογενειακὸς πρὸς ὄφελος τῶν
σχολειῶν τῆς Κοινοτήτος. Εἶναι περι-
τόν, φρονιμὸν, προκειμένου περὶ ὁ-
μοίας φύσεως ἔργων νὰ συνιστῶμεν
προθυμίαν εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπο-
λίτας, ἀφοῦ ἄλλως τε διπλοῦς ἐξυπη-
ρετεῖται σκοπός. Τὰ σχολεῖα ἡμῶν δέ-
ον νὰ ὦσιν ἡ κυριώτερα ἡμῶν φρονι-
τις καὶ ἐνασχόλησις, προκειμένου δὲ
περὶ αὐτῶν ἀνάγκη νὰ δυσδιάζωμεν οὐ
μόνον τὸ ἀτομικὸν μας συμφέρον,
ἀλλὰ καὶ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντε-
λέσῃ εἰς τὴν πρόδον καὶ ἀνάπτυξιν
των, διότι ἐν αὐτοῖς ἐξεπαιδεύθημεν,
ἐν τοῖς ἰδίοις δὲ μορφοῦνται καὶ τὰ
τέκνα μας.

ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, ὁ
Γλάδστον ἀπαντῶν εἰς ἐπερώτησιν
τοῦ Λαβουσέρ, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ
ζήτημα τῆς ἐκκενώσεως τῆς Αἰ-
γύπτου μόνον μετὰ τῆς Πόλεως δύ-
ναι νὰ συζητηθῇ.

ΚΡΙΣΙΣ ΤΠΟΥΡΙΚΗ

Φόβος ὑπάρχει κατὰ τὴν «Ἐ-
θνικὴν Ἐφημερίδα» Βερολίνου, ὅ-
τι πρυγκῆς ἐν Γερμανίᾳ κρίσεως ἐνε-
κεν τῆς καταψήφισεως ὑπὸ τοῦ
Ράιχσταγ τῆς μετὰ τῆς Ρωσίας
ἐμπορικῆς συνθήκης.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Ὁ ἐν Wooster (Οχίω) τῶν Ηνωμέ-
νων πολιτειῶν ἐπιφανὴς καθηγητῆς
τῆς κ. W. I. Seelve κατεχώρισεν
ἐν τῷ περιοδικῷ «The Post-Gradua-
te and Wooster quartet ly» περι-

σπούδαστον πραγματεῖαν περὶ τῆς
προφορᾶς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.
Ἐν τῇ πραγματείᾳ ταύτῃ ὁ κ. Seelve
μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ ἐπιστημο-
νικῶν ἀποδείξεων ὑπερασπίζει τὸ
γνήσιον καὶ ἀρχαῖον τῆς παραδομέ-
νης προφορᾶς τῶν Ἑλλήνων καὶ
ἐνθέρμως συνιστᾷ τὴν εἰσαγωγὴν
αὐτῆς εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια τῶν Η-
νωμένων Πολιτειῶν. Οὕτω δὲ πι-
στεύει ὅτι θὰ ἐνισχυθῶσιν ἐτι
μᾶλλον τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ
ἡ σπουδὴ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης
καὶ θὰ θεραπευθῇ τὸ μέγιστον κα-
κὸν τῆς ἀφορητοῦ κακοφωνίας καὶ
πολυφωνίας τῆς εἰσαχθείσης εἰς
τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ὑπὸ τοῦ
Ἑράστου καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ.

Η ΙΤΑΛΙΑ ΑΝΑΣΤΑΤΟΣ

Διὰ βασιλικὸν διατάγματος ἐκη-
ρύχθη ὁ στρατιωτικὸς νόμος ἐν Σι-
κειᾷ. Ὁ στρατηγὸς Μόρας Λαβρι-
άνος ἐλαβεν ἀπὸ τοῦ ἐξουσίου, ἥτις
ἐπιτρέπει νὰ ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτῶνται
τὰ πάντα. Ἀφ' ἐτέρου ἀγγέλλεται
ὅτι ἡ Γαλλία ἐπωφελομένη τὴν
προσέλωσιν τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῶν
ἐν Σικελίᾳ σοβαρῶν γεγονότων ἐ-
ξακολουθεῖ συγκεντροῦσα, βραδέως
μὲν ἀλλ' ἀδιακόπως στρατιωτικὰς
δυνάμεις πρὸς τὰ ἰταλικά μεθόρια
Αἰ ἐφημερίδες λέγουσιν ὅτι ἡ με-
ταξὺ τῶν δύο ὁμοῶν δυσαρέσκαια
ἐξακολουθεῖ ἐπιτεινομένη ἐνεκεν τῆς
ἀποφάσεως ἣν ἐξέδωκε τὸ δικα-
στήριον τῆς Ἀγρολέμης περὶ τῶν
ἐν Αἰγῇ μέρτε συμδάντων, δι' ἧς ὁ
θεωρεῖται πάντως ὁ Γάλλος οἱ κα-
τηγοροῦμενοι ὡς ἐπιτεθέντες κατὰ
τῶν Ἰταλῶν. Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις
παριστάσι τὴν ἐν Ἰταλίᾳ κατάστα-
σιν ἀλγεῖν καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς συ-
νεπείας ἐπιδιδουμένης. Ἐγγοντο
πολλαὶ συλλήψεις ταραξίων.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ἡ βασίλισσα Ναυαλίνα εὐρίσκειται
ἐν τινὶ ξενοδοχείῳ τῶν Παρισίων.
Ἡ ὠραιότης τῶν βασιλισσῶν ἀφῆ-
κε τὴν μικρὰν, τὴν πληκτικὴν πρω-
τεύουσάν τῆς καὶ μετέβη νὰ διέλ-
θῃ ὀλίγας ἡμέρας ἀναψυχῆς εἰς
τὴν μεγάλην καὶ διασκεδαστικώτε-
ραν πρωτεύουσάν τοῦ κόσμου. Εἰς
τὸν σαβῶν τῆς Ἀδριανῆς ἐρχομέ-
νην ἀπὸ τὸ Βιανίτς ὑπεδέχθη αὐ-
τὴν σύσσωμος ἡ σερβικὴ παροικία,
ἀλλὰ καὶ οἱ Παριεῖς ἐξεδήλωσαν
ἐπὶ τῇ ἀφίξει τῆς τὸ ἐνδιαφέρον ὃ
διεγείρει καὶ παρ' αὐτοῖς γυνὴ τόσο
ὠραία, καὶ βασίλισσα τόσο δυσ-
τυχής. . . .

Η KARMEN SYABA

Ἡ βασίλισσα τῆς Ρουμανίας Ελι-
σάβετ ἀναρρώσασα ἤδη ἐκ τῆς ἀ-
σθενείας τῆς διαμένει ἡσυχῶς εἰς
τὸ ἡμερον σπουδαστήριον τῆς πρω-
τεύουσας τῆς καταγινόμενῃ εἰς τὴν
φιλολογίαν. Προσεχῶς θὰ ἔχωμεν
νέον αὐτῆς ἔργον ἐκδοθησόμενον ἐν
Παρισίοις.

ΤΑ ΕΝ ΣΙΚΕΛΙΑ

Ἡ σύλληψις τοῦ σικελῶδ βλαυ-
τοῦ κ. Δε Φέλιτς ἀποδίδεται ὑπὸ

τῶν πολλῶν εἰς τὸ γεγονός ὅτι εἶ-
χεν οὗτος ὑπογράψῃ τὴν κοινωνι-
στικὴν ἐκείνην δήλωσιν τὴν ἐν πά-
σῃ τῇ Σικελίᾳ τοιχοκολληθεῖσαν, δι'
ἧς δ' ἐπεβάλλοντο τῇ κυβερνήσει
ὅροι πρὸς ἐπαγωγὴν τῆς τάξεως.
Ἐν τούτοις ἡ «Ματαρρόνις» ὑπο-
στηρίζει ὅτι ὁ κ. Δε Φέλιτς συνε-
λήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ, χωρὶς καὶ νὰ
ἀναγράφῃ τὴν πράξιν, ἥτις ἐπήνεγκε
τὴν ἐνοχλήν αὐτοῦ.

Οἱ πάντες ἐν Ἰταλίᾳ ἐπιδοκιμά-
ζουσι τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Κρίστη λη-
φθέντα δραστηρία μέτρα, ἅτινα ἐ-
πιβάλλονται ὑπὸ τῆς σπουδαίοντος
τῆς περιστάσεως, παρατηρεῖται ὁ-
μως πανταχοῦ ὅτι ἡ κυβερνήσις
πολὺ ἀπαμακρύνθη ἀπὸ τοῦ πρώτου
αὐτῆς μέρους, ὅπερ συνίστατο εἰς
τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ἐν Σικελίᾳ σταθ-
μούντος στόλου, ὡς εἰς τὸ ὄνομα
μόνον τοῦ κ. Κρίστη ἦρκει πρὸς ἐ-
παναγωγὴν τῶν Σικελῶν ἐν τῇ τά-
ξει. Ἡ ἐν καταστάσει πολιτοκίας
κίρωςις τῆς Σικελίας δυσχερὴ κα-
θιστᾷ τὴν ἐκείθεν ἀποστολὴν τηλε-
γραφημάτων πρὸς τὰς ἐφημερίδας
καθ' ὅσον ἐξασκεῖται ἐπ' αὐτῶν
αὐστηρὰ λογοκρισία. Ἐν τούτοις εἶ-
ναι γνωστὸν ὅτι αἱ ταραχαὶ ἐξακο-
λουθούσιν, ἀλλ' ὑπάρχει μεγάλη ἐλ-
πίς ὅτι τὰ ἐν τῇ νήσῳ ἀποδιδοθέν-
τα ἤδη πολλὰ στρατεύματα θέλου-
σιν ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν κατοίκων καὶ
ἐπενέγκῃ οὕτω τὴν ἀποφυγὴν αἰ-
ματοχυσίας.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

Ἐν Φιλίππουπόλει 27 Δεκεμβρίου 1893

Ὁ Τζῶν Λεμοάν τῆς «Ἑλλ. δημοσι-
ογραφίας», ὁ ἐπιηρέζων διὰ τοῦ καλὰ-
μου του τὴν κοινὴν ἐν Εὐρώπῃ καὶ
Κουκαί τῇ γυνάμῃ ὑπὲρ ἣ κατὰ τὴν
ἰθύνωνται τὰ «Ἑλλ. κοινοτικά τῆς Φι-
λιππουπόλεως, ὁ ἱστορὸς τῶν ἐνταῦθα ἀ-
ριστοκρατικῶν (sic) αἰθουσῶν, ὁ εἰ-
σαγωγὴν τὴν ἀκραν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ
ἐνδύεσθαι κομψότητα διὰ τοῦ κατα-
στήματος τοῦ Κουο Ἀναστασιάδου, ὁ
δυσίας καὶ αὐτὸ τὸ μὴ ὑπάρχον τὸ
ὑπὲρ τῆς «Ἑλλ. ιδέας, ὁ ἐκ τῆς ὑψη-
λῆς θέσεως, ἣν κατέχει ἐν τῇ κοινω-
νίᾳ θεωρῶν διὰ τῶν σκοτεινῶν ὁμμα-
τουαλίων του τὸν ἱατρὸν Κωνσταντι-
νίδην ὡς ἀτομόν τι, ἐνφ' ἄλλοτε ἐκ
τῆς χθαμαλῆς, φαίνεται, θέσεως του
ἐμνημόνευεν ὡς δημοφιλῆ καὶ πασι-
γνωστον, ἐσπευσεν καὶ πάλιν διὰ στόμ-
φου, ἀξίου τῶν ἡρώων γνωστῶν τι-
νων κωμωδιῶν, ν' ἀναγγείλῃ τὴν ὑπὸ
τοῦ ἐν Φιλίππουπόλει πλημμελειοδικεί-
ου κατὰδίκην τοῦ ἱατροῦ Κωνσταντινί-
δου εἰς τὸ ἐλάχιστον τῆς ποινῆς, ἣν ὁ
ρίξει ὁ ἐν Βουλγαρίᾳ αὐστηρὸς περὶ
τύπου νόμος εἰς τοὺς σφάλλοντας πε-
ρὶ τὴν νομικὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐκφρά-
σεων ἐν τοῖς γραφομένοις των.

Ἡ καταδίκη ὅμως τοῦ ἱατροῦ Κων-
σταντινίδου δὲν ἀπέδειξε καὶ ὅτι ὁ ἀ-
σθεὺς δημοσιογράφος δὲν ἔγινεν αἰτι-
ος διὰ τῆς ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς
τοῦ πρὸς τὴν κοινότητα χρέους του,
ὅπερ προσωρινῶς τότε, ἐξ ἐμπιστοσύ-
νης, ἡ δημογεροντία τῷ ἐπέτρεψε,
μετὰ τῶν ἄλλων ὀφειλόντων ν' ἀφαι-
ρεθῶσιν ἐκ τοῦ ταμείου 200 Ναπολε

(70) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΟΣ» (70)
GEORGE HARTWIG.

ΤΟ
ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ
(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ)
ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ

Κεφάλ. Θ.
(συνέχεια)

— Ἐτελείωσα εἶπεν αὕτῃ ἡσυχῶς
τὴν ὁδοὶ τὸ βλέμμα.

Οὗτος ἠσθάνθη αὐτὸν πρὸς στιγμὴν
πολὺ ἀφρημένον, ὥστε δὲν ἠδύνατο
νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συνέθειαν τῶν
σκέψεων του καὶ νὰ συνεχίσῃ τὴν ὑ-
παγόρευσιν. Γράψατε ἀκόμη τὰς ὀλί-
γας αὐτὰς σημειώσεις ὑπὸ τῆς τελευ-
ταίας σελίδας. Ἐπειτα τὴν ἐξέωρει πάλιν.

Ἦτο καλὸν δι' αὐτὴν, ἂν ἡ τύχη ἤ-
θελε τῇ προσφέρῃ ἕνα λαμπρόν, εὐ-
κατάστατον σύζυγον. Ὁ τρόπος του

παραβαλλόμενος πρὸς τὰ τρυφερά αἰ-
σθήματα τοῦ ἀγαπῶντος αὐτὴν ἀρχιτέ-
κτονος ἔπρεπε βεβαίως νὰ εἶνε τοῦτ'
αὐτὸ βαρβαρικόν.

Ἀλλὰ τί τὸ ἐνδιέφερον ταῦτα πάντα
— Γράφετε τώρα, ὅτι σὰς ὑπαγορεύω
εἶπεν οὗτος συντόμως, ἐνφ' ὅσον
ἀπεμακρύνετο ταύτης καὶ ἤρξατο νὰ
βαδίζῃ κατὰ τὴν συνθήειάν του ἐν τῷ
δαματίῳ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου πρὸς τὸ
ἕτερον.

Ἡ ὥρα ἦτο ὀγδόη ἡδὴ. Ἡ Γερτροῦ
δὴ ἡγέρθη. Συγγνώμην, παρακαλῶ ἀ-
ναγκάζομαι νὰ διακόψω τώρα τὴν ἐρ-
γασίαν μου.

Οὗτος ἐσήμνηε διὰ τοῦ κώδωνος,
Μίαν ἄμαξαν διὰ τὴν δεσποινίδα Νί-
ξεν, συνοδεύσατε ἐφ' ἡμᾶς αὐτὴν,
Φριδερίκε, ὅχι εἶνε περιττὸν παρεκά-
λει αὕτῃ ἐπιμόνως ἀρνούμενη νὰ συγ-
κατανεύσῃ εἰς τοῦτο.

— Ναι δὲν εἶνε περιττὴ ἀπῆλθον
αὕτῃ ὀριστικῶς.

δυνα πρὸς κάλυψιν τοῦ σχολειακοῦ ἐλλείμματος, προερχόμενα ἐκ τῆς πωλησεως κοινοτικοῦ κτήματος, δὲν δικαιολογεῖ δὲ καὶ δὲν τιμᾷ αὐτὸν, τὸν σπεύσαντα μετὰ χαιρεκακίας ἐπαξίας εὐγενὸς Ταταβλιανῆς καρδίας ν' ἀναγγεῖλῃ τὴν καταδίκην, διότι αὕτη ἀπέδειξεν, ὅτι αὐτὸς πολεμεῖ τοὺς πονούντας τὴν τύχην τῆς κοινότητος καὶ ὑπερασπίζεται τοὺς φίλους τῶν γενομένων αἰτίων τῆς καταστροφῆς τῆς κοινοτικῆς περιουσίας.

Τοῦ δημοσιογράφου τὸ καθήκον εἶνε νὰ πατάσῃ τοὺς ὁπωσδήποτε γινόμενους αἰτίους βλάβης εἰς τὸ κοινὸν ἐν γένει καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐν μέρει, διηγούμενος τὰ συμβαίνοντα μετ' ἀληθείας. Ἡ ἀλήθεια ἀποτελεῖ τὴν δημοσίαν τιμὴν τοῦ δημοσιογράφου, ἀνευ αὐτῆς ἡ κοινωνία γίνεται ἔρμαιον ἀπάτης, μίσους καὶ ἐμφυλίων σπαραγμῶν.

Ἰνα δὲ ἴδωσιν οἱ ἀναγνώσται πόσιν δόσιν ἀληθείας μεταχειρίζεται εἰς τὰ γραφόμενά του ὁ ρηθεὶς συντάκτης ἀς κρίνωσιν ἐκ τῶν κατωτέρω.

1-ον Εἰδημοσίευσεν ἐν τῇ φύλλῳ του, ὅπως ἀγρεύσῃ ψήφους ὑπὲρ τῶν προστατευομένων του, ὅτι ἄνθρωποι μὴ ἔχοντες ἐργασίαν καὶ οὐδὲν ἡθικὸν γόητρον, μερίκκια, ὀντίδια, ἐκ μωρᾶς κενοδοξίας θέλουσι νὰ ἐκλεχθῶσιν ἔφοροι καὶ οὕτω νὰ σιτίζωνται, ἐνφ' ἐγγώριζε τὸν κατάλογον, ὡς τυπωθέντα καὶ δημοσιευθέντα, τῶν ὑποψηφίων τῆς δημογεροντίας, περιέχοντα τὰ ὀνόματα τοῦ πασιγνώστου χειρουργοῦ καὶ φιλανθρώπου κ. Βλάδου, τῶν γνωστοτάτων ἐπὶ ἐμπορικῇ τιμῇ κ. κ. Χατζῆ Γιοβάντσογλου καὶ Στεφανίδου καὶ τῶν γνωστοτάτων ἱατροῦ Κωνσταντινίδου καὶ δικηγόρου Παυλίου. Βλέπων ὅμως, ὅτι οἱ ἄνθρωποι μετὰ περιφρονησεως ἀνέγνωσαν τὰ λεγόμενά του ὡς μὴ βάσιμα, (ἀναγκαζόμεθα νὰ μεταχειρίζωμεθα μεταφορικὰς ἐκφράσεις ἐκ φόβου μὴ προσκρούσωμεν εἰς τὸν περὶ τύπου νόμον), κατέφυγεν εἰς ἄλλο τέχνασμα οὐχὶ ἐντιμωτερον τοῦ πρώτου· ἐδημοσίευσεν δηλ. ὅτι οἱ κ. κ. Βλάδος καὶ Παυλίου ἀνήγγειλον, ὅτι ἀποκρούουσι τὴν συνυποψηφιότητά των μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ὅτι δὲν ἔχουσι γνῶσιν αὐτῆς, ἐνφ' αὐτοὶ ἐδήλωσαν ρητῶς ὅτι οὐδέποτε θ' ἀρνηθῶσι νὰ ὑπηρετήσωσι τὴν κοινότητα καὶ ἐξέφρασαν τὴν ἀγανάκτησιν των διὰ τὴν τὸλμην τοῦ εὐσυνειδήτου δημοσιογράφου.

2-ον. Τὴν ἐποῦσαν τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐφοριῶν ἀπέφυγε νὰ ἀναφέρῃ καὶ διημφησθήσῃ κατόπιν μάλιστα τὰς ψήφους, τὰς κατὰ παραδρομὴν ἢ κατ' ἀνάγκην ἔνεκα τοῦ συνωστισθέντος πρὸ τοῦ δημαρχείου ἐκ δεξιῶν νικάντος κόμματος, ὅπου ἀνήκον καὶ οἱ ἡμέτεροι φίλοι, ριφθείσας ἐν τῇ Βουλγαρικῇ κάλῃ ψήφους, τὰς ἀναδειξάσας νικητὰς τοὺς ἡμετέρους καὶ ἔγραψε μετὰ τὸ ἄλλαν ἐρεσχελεῶν καὶ ὅτι ἐθραύσθη τὸ ἐξ 69 προσώπων ἡμέτερον κόμμα ὑπὸ τοῦ μεγάλου καὶ συμπαγοῦς κόμματος τοῦ ὑποστηριζομένου ὑπ' αὐτοῦ, τοῦ ἀριθμοῦ 100!

Ὁ ἀληθὴς δημοσιογράφος ἐν τοιαύτῃ περιστάσει θὰ παρετήρει μετ' ἀλγῆς τὴν ἀπουσίαν ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῶν ἄλλων 500 Ἑλλήνων δημοτῶν καὶ θὰ προσεπάθει ν' ἀνακαλύψῃ καὶ κατ' ἀ-

κολουσίαν καυτηριάσῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπουσίας αὐτῆς. Θὰ εὕρισκε δὲ αὐτὴν εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν περὶ τὸν Μητροπολίτην ὅτινες διὰ τῆς διαδόσεως, ὅτι ἄλλον παρ' αὐτὸν ἀρχιερέα ἢ Κυβερνήτη δὲν θὰ ἐδέχετο καὶ ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῶν ἡμετέρων φίλων σημαίνει ἐκδίωξιν τοῦ Μητροπολίτου, ἐξεφόβισαν καὶ ἀπεγοήτευσαν τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον μὴ θελήσαν καὶ μεθ' ὅλας τὰς ἀνω διαδόσεις νὰ λάβῃ μέρος ἐναντίον ἡμῶν, προὔτιμψε ν' ἀπόσχη τῶν ἐκλογῶν.

3-ον. Ἠθέλησε νὰ πείσῃ τοὺς μὴ ἀναγνόντας τὸ φυλλάδιον τῶν φίλων ἡμῶν, ὅτι ἐν αὐτῇ ὑδρίζουσιν πᾶν ὅ, τι ἱερὸν καὶ ὅσιον ἔχουσιν ἢ κοινωνία τὰ σχολεῖα, ὁ Μητροπολίτης, ἐνφ' οὐδὲν τοιοῦτον ὑπάρχει ἐν αὐτῇ εἰ μὴ αὕτη ἢ σκληρὰ δυστυχὴς ἀλήθεια.

4-ον. Ἐγραψεν, ὅτι οἱ πλείστοι ἐκ τῶν τετρακοσίων, τῶν υπογραψάντων τὴν ἀναφορὰν τὴν ὑποστηρίζουσιν τὴν δημογεροντίαν καὶ ψέγουσιν τὸν Μητροπολίτην ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτὴν διαγωγῇ αὐτοῦ, ἀπεκήρυξαν διὲν τὰς ὑπογραφὰς των δι' ἀναφορὰς των πρὸς τὴν Μητροπολιν, ἐνφ' ἐκτὸς δύο καπζομαλέων καὶ τοῦ ὑπευθύνου τῆς ἐφημερίδος του, ἀγνωστον πῶς κατωρθώσαντων νὰ διαλάβωσι τὸν φέροντα τὴν ἀναφορὰν καὶ νὰ υπογράψωσιν, οὐδεὶς ἕτερος ἠρνήθη τὴν ὑπογραφὴν του, ὡς ἐλεῖ ἀποδειχθῇ προσεχῶς διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλάδιῳ καὶ αὐτῶν.

5-ον. Γράφει, ὅτι ὑπάρχει φαντασιώδης δημογεροντία, ὡς διαχθεῖσα ἢ πραγματικῇ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, ἐνφ' ὡς ὁ κανονισμὸς τῆς κοινότητος, ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἔχει ὁ Μητροπολίτης νὰ διώξῃ τὴν δημογεροντίαν, διότι αὕτη δὲν ὑφίσταται δυσίαι καὶ ἐλέφ' αὐτοῦ, ἀλλὰ δι' ἐκλέγεται δι' ἀπολύτου πλειονότητος κατὰ διετίαν ὑπὸ τῆς συνερχομένης ἐπὶ τοῦτω κοινοτικῆς συνελεύσεως. Ἐάν δὲ ἡ νῦν δημογεροντία πρὸς ἀποφυγὴν σκανδάλων μειζόνων δὲν εἰσέρχεται εἰς τὴν Μητροπολιν, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι καὶ δὲν θὰ τὸ πράξῃ μετὰ τὴν προσεχῇ πτώσιν τῶν γενομένων αἰτίων τῆς καταστροφῆς τῆς κοινοτικῆς ἡμῶν περιουσίας καὶ τῆς ἀναφύσεως μετὰ τὸ πρῶτον φίλων διχονοίας.

Ἀλλὰ μήπως αὐτὰ μόνον ἐτόλμησε νὰ διαστρέψῃ πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν φίλων του ὁ ἀστείος δημοσιογράφος, ὁ καταστρέψας τὸ μέλλον του, κατὰ τὸ λέγειν τῶν φίλων του, ἐν Φιλίππου πόλει;

Ἐν αὐτῇ τῇ πομπῇ διηγῆσαι τοῦ περὶ τῆς δίκης του μετὰ τοῦ ἱατροῦ Κωνσταντινίδου τὴν διὰ μεγάλων γραμμάτων ἐκτυπωθεῖσιν πρὸς ἐκθάμβωσιν τῶν ἀπλουστέρων (ὡσεὶ τὰ μεγάλα γράμματα καὶ ἡ βασιεῖα μελάνη ἡδύναντο νὰ καθαρῶσιν αὐτὸν ἀπὸ τῆς κατηγορίας ὅτι δὲν ἐπλήρωσε τὸ πρὸς τὴν κοινότητα χρέος του καὶ ὅτι ἐγένετο οὕτως αἰτίος μετὰ καὶ τῶν ἄλλων ὀφειλετῶν εἰς τὴν ἀπώλειαν ἐτοίμων 200 Ναπολεονίων ἐκ τοῦ ταμείου τῆς κοινότητος πρὸς κάλυψιν τοῦ Σχολεῖακοῦ ἐλλείμματος), καὶ ἐν αὐτῇ λέγομεν προσπαθεῖ νὰ εἴπῃ μόνον ὅ, τι συμφέρει.

Γράφει π. χ. ὅτι ἠρνήθη ὁ ἱατρός Κωνσταντινίδης τὴν ὑπογραφὴν του ἐ-

νώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἐνφ' ἐάν ἐγγώριζε Βουλγαρικὰ θὰ ἔκρινεν ὅτι αὐτὸς ἠρνήθη ὅτι ἐσυκοφάντησε καὶ ὅχι ὅτι δὲν ὑπέγραψε τὸ κατ' αὐτοῦ διάφορον. Ἐάν δὲ ὁ δικηγόρος του, θέλων νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν διαφορῶν ἄρρων τοῦ περὶ τύπου νόμου ὑπὲρ τοῦ πελάτου του, ἠθέλησε νὰ ἐπιρρίψῃ τὴν εὐθύνην τοῦ διαφοροῦ εἰς τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος «Βρέμε» διὰ τοῦ ἐπιχειρήματος, ὅτι δυνατόν ὁ ἱατρός Κωνσταντινίδης νὰ μὴ εἴνε ὁ γράψας τὸ διάφορον ἢ νὰ ἔχῃ ἰδιαιτέρας συμφωνίας μετὰ τοῦ συντάκτου τῆς «Βρέμε» ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην διὰ τὸ διάφορον ἐκεῖνο, τοῦτο δὲν ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ ἱατρός Κωνσταντινίδης ἠρνήθη τὴν ὑπογραφὴν του καὶ κατ' ἀκολουσίαν ἀφίνομεν νὰ ὀνομάσωσι οἱ ἀναγνώσται τὸν γράψαντα τοιαῦτα διὰ τῆς λέξεως, ἥτις ἀρμόζει εἰς τοιαύτην περίπτωσιν.

Πῶς δὲ, μὴ γνωρίζων οὔτε γὰρ Βουλγαρικὰ, κατάρθωσε νὰ ἐννοήσῃ καὶ νὰ ἐννοήσῃ καὶ νὰ θαυμάσῃ τὴν δεινὴν ρητορικὴν τῶν συνηθῶν του καὶ τὰ θαυμάσια ἐπιστημονικὰ ἐπιχειρήματα των καὶ τὴν εὐγλωττίαν των ἀφίνομεν εἰς τὸ κοινὸν νὰ χαρακτηρίσῃ καὶ τὸ κατόρθωμά του τοῦτο. Δὲν πιστεύομεν δὲ ὅτι αὐτοὶ οἱ συνηγοροὶ του νὰ ἐπίνεσαν αὐτοῖς ἑαυτοὺς εἰς αὐτὸν, ὡς γνωρίζοντες αὐτοὺς διακρινόμενους ἐπὶ παντοίας ἀρεταῖς, ἀποροῦμεν δὲ μάλιστα πῶς ἐπέτρεψαν αὐτῷ νὰ εἰρωνευθῇ αὐτοὺς τοὺς τόσον μετρίφρονες καὶ ἐπ' αὐτῇ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ πληρωμῇ ὑπὸ τοῦ πελάτου των.

Ἐάν ὁ Δ. Κοιμαριανὸς ἤθελε νὰ γράψῃ ἀλήθειαν ἔπρεπε νὰ θαυμάσῃ τὴν ρητορικὴν δαιμόνητα καὶ τὴν εὐγλωττίαν ἐνός τῶν ἀρίστων ἐν Βουλγαρίᾳ δικηγόρων. τοῦ κ. Βλαδὶμρ Νεδέλφ, ὅστις Βούλγαρος ὢν καὶ κάτοχος κατ' ἀκολουσίαν τῆς γλώσσης κατέβριψε τὰ νομικὰ θέματα τῶν συνηθῶν τοῦ Κουμαριανοῦ διὰ λαμπρὰς εὐγλωττίας σπανίας κρίσεως καὶ ἀκαταμάχητων ἐπιχειρημάτων, ἀποδείξας εἰς τὸ δικαστήριον, ὅτι οἱ ζητούντες συνήγοροι τοῦ Κουμαρια οὐ ἐνός ἔτους φυλάκιον τοῦ ἱατροῦ Κωνσταντινίδου καὶ 1000 λεβίων πρόστιμον, λησμονοῦσιν ὅτι ὁ ἱατρός Κωνσταντινίδης γράφων τὸ διάφορόν του ἐκεῖνο κατὰ τοῦ Κουμαριανοῦ ἦτο πεπεισμένος ὅτι γράφει ἀλήθειαν ὡς ἀπαραπόδετος τῆς δημογεροντίας καὶ ὅτι ἀπὸ συκοφαντίας δὲν ὑπάρχει, διότι γράφων τὴν ἀλήθειαν δὲν προέθετο νὰ δικάσῃ καὶ ἄρα νὰ θλάσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ ἀντιπάλου του· μόνον προσέθετο ὅτι ὁ πελάτης του μετεχειρίσθη, ἐξ ἀνοίας τῆς γλώσσης καὶ τοῦ νόμου φράσιν ἀνυψὴ καὶ προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ περὶ τύπου νόμου, ἐνφ' ἡδύνατο τὸ αὐτὸ νὰ εἴπῃ διὰ περιφράσεως ἀδιαφόρου εἰς τὸν νόμον τοῦτον μετεχειρίσθη φράσιν βαρυτέραν καὶ ἰδοὺ τὸ λάθος του. Ἐπίσης ἀνέπτυξε διὰ ραγδαίων ἐπιχειρημάτων πῶς προκλήθη ὁ ἱατρός Κωνσταντινίδης εἰς τὸ νὰ γράψῃ τὸ διάφορόν του ἐκεῖνο κατὰ τοῦ Κουμαριανοῦ, ἐνταῦθα ἔλαβε χάραν ἐπεισόδιον τι ὁ περὶ λίαν τιμᾷ τὸ εἶδος τῆς εἰλικρινείας ὅπερ παρεδόχθησαν οἱ καταρχόμενοι νῦν εἰς τὸ στάδιον τοῦ βίου συνηγοροὶ τοῦ Κουμαριανοῦ κατ' ἀρχὰς

φαίνεται, ἰδιαιτέρας δι' αὐτοὺς ἠθικῆς, ἠθέλησαν οἱ φιλαλήβεις νάρνηθῶσιν ὅτι ἵππηρε δημογεροντία, ἀλλ' εὐθὺς ἐπατάχθησαν ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Κωνσταντινίδου ῥίψαντος κατὰ πρόσωπον αὐτὸν τὸν διέποντα τὰ κοινοτικά ἐθνικὸν κανονισμόν.

Ταῦτα εἶνε τὰ πείσαντα τὸ δικαστήριον εἰς τὸ νὰ συστήσῃ μετὰ τὸ πέρας τῆς δίκης τὸν συμβιβασμόν εἰς τοὺς δικαζομένους καὶ εἰς τὴν μετὰ τὴν ἀναγγελίαν, ὅτι δὲν θὰ γίνῃ τοιοῦτος, κατ' ἀνάγκην, ἔνεκα τῆς ἀπαίτησεως τοῦ νόμου, καταδίκην εἰς 100 λεβίων ἀποζημιώσιν καὶ ἐνός μηνὸς φυλάκισιν μετὰ παρακλήσεως ἡγεμονικῆς χάριτος καὶ ἀντικατάστασιν τῆς φυλάκισεως δι' 100 λεβίων, δηλαδὴ τὸ ἐλάχιστον τῆς ποινῆς, ἣν ὀρίζει ὁ νόμος.

Ἐάν ὁ ἱατρός Κωνσταντινίδης κατεδικάσθῃ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν νόμων εἰς τι πρέπει νὰ καταδικασθῇ ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως ὁ δημοσιογράφος ἐκεῖνος, ὁ πολεμῶν ἡμᾶς ἐξ αἰτίων, ἀς ἀνέπτυξεν ἡ δημογεροντία εἰς τὸ φύλλον τῆς πρώτης Δεκεμβρίου τῆς ἐν Βάρνη ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Οδησοῦ» καὶ μὴ ἐρωτῶν ὡς ὠφείλει, ὡς ἐξῆς,

1-ον Απεδώκατε, Πανιερώτατε, τὴν κεκοσμημένην διὰ μαργαριτῶν ζώνην καὶ τὰ Περικάρπια, ἅτινα ἐκ περιργείας βεβαίως κρατεῖτε παρ' ἡμῖν, λαβόντες ἐκ τοῦ θησαυροφυλακείου τῆς Μονῆς Βατοσκόδου;

2-ον Απεδώκατε, Πανιερώτατε, εἰς τὴν δημογεροντίαν τὸν λογαριασμόν τοῦ τιμήματος, ὅπερ ἐλάβετε ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν λίθων καὶ σιδήρων τῆς ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἐκκλησίας τῶν Ἀρχαγγέλων;

3-ον Τί γίνονται τὰ Μοναστήρια Ἁγίου Ἀνδρόνικου, Ἁγία Παρασκευῆ, Ἁγίου Γεωργίου; ἔχουσιν ἡγουμένους καὶ τίνες, τί δ' ἔμεινεν ἐκ τῶν κτημάτων αὐτῶν;

4-ον Πόσους λόγους ἐξεφωνήσατε, Πανιερώτατε, ἀπὸ τοῦ θρόνου πρὸς ἀναβίωσιν τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ παρ' ἡμῖν;

5-ον Πόσας φορές οἱ ἔφοροι τῶν Σχολείων κατὰ τὴν λήξασαν διετίαν ἐπεσκέψθησαν τὰ σχολεῖα;

6-ον Ἐάν δὲν εἴνε ἀληθές, ὅτι, ἀπὸ τῆς διαμαρτυρήσεως τῆς δημογεροντίας, τὰ σχολεῖα τώρα διοικούνται ἀνευ σκανδάλων;

7-ον Ἐπλήρωσεν ὁ πρῶτον γραμματεὺς τῆς Μητροπόλεως τὰ 15 Ναπολεόνια, τὰ ὁποῖα ὀφείλει εἰς τὸ ταμεῖον ἀπὸ προπέρους;

8-ον Τί γίνονται τὰ Νηπιαγωγεῖα τῆς Ἐυρυδίκης καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ; ἐξοφλήθη ἡ περιουσία τοῦ πρώτου καὶ ἐκανονίσθη ἡ πορεία τοῦ δευτέρου κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ δικαίου;

Ἰδοὺ θέματα ἄξια τιμίου καὶ ἀληθοῦς δημοσιογράφου πονοῦντος ἐν ἐθνικότητά του καὶ οὐχὶ καταγινόμενης εἰς ποταπὴν ἀπὸ γινάτι παιδαριώδους καὶ πολεμῶντος κατὰ συνέπειαν φαντασιώδεις προδότας καὶ μετὰ στόμφου ἀναγγέλλοντος νίκας καὶ μάχας, προσφόρους μόνον διὰ τὸν ἀπαράμιλλον κάλαμον τοῦ ἀθανάτου ἱστοριογράφου τῆς χώρας τῶν δακτυλίων Διλιπυτιῶν, ἐξ ὧν φαίνεται, ὅτι ἀποτελεῖται τὸ κόμμα τοῦ εἰρημένου συντάκτου,

ὥστε νὰ βλέπῃ τοὺς ἀπαρτίζοντας αὐτὸ ὡς μεγάλους ρήτορας, μεγάλους πατριώτας, μεγάλους κτλ.

Ἐν Φιλίππου πόλει 29 Δεκεμβρίου 1893
(ἔπονται αἱ ὑπογραφαί)

Обявление

Объявямъ за знание на всицихъ, че на именнитъ си день — 7-иѣ того — безъ всякакви домашни принципи приемамъ честитиваниея, пращамъ визитни карти, а помащъ на бедни не давамъ, защото слугине немога да си намера, — за туй обявляя и чрезъ Агенциитъ Стефанъ и Реитеръ въ Ц-градъ.

г. Варна 4 Януаріи 1894.

Ив. Н. Ушевъ.

ΚΑΤΣΕΡΛΙΔΙΚΟΣ ΠΑΣΤΡΟΥΜΑΣ

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ.

«ARTIN TIMOYZIAN»

№ 752 κείμενον κατὰ τὰ Καζανδζίδικα ἐναντι τοῦ ξενοδοχείου «Βουλγαρία» πωλεῖται μυροδάτος κατσερλιδικός Παστρούμας. Προλάβετε διότι εἶναι ὀλίγος.

2—1

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΞΙΟΤΙΜΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΙΤΑΣ ΗΜΩΝ

Φίλοι συνδρομηταί,

Πεποιθότες ἐπὶ τῶν ἀκραφῶν Ὑμῶν αἰσθημάτων ἀπὸ τῆς σήμερον τὴν «Οδησοῦ» θὰ ἐκδίδωμεν εἰς μέγα σχῆμα ἐκάστην Πέμπτην καὶ Κυριακὴν, ἀνευ οὐδαμίας προσθήκης εἰς τὴν μικρὰν συνδρομήν.

Ἡ μεγέθυνσις αὕτη καὶ αἱ προσεχῶς ἐπενεχθήσασιν βελτιώσεις τιμῶσι πρωτίτως τοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλληνας, τῶν ὁποίων ἐπεσπάσατο τὴν ἀγάπην καὶ ὑπόληψιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀποτελοῦσι τρατὴν ἀπόδειξιν τῆς αὐταρτηρίας καὶ τῆς ἐθελοθυσίας, εἰς ἣν ἐκάστοτε ὑποβαλλόμεθα ἀγογγύστας πρὸς πληρεστέραν καὶ μᾶλλον τελεσφόρον ἐπίτειξιν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκει ἡ δημοσιογραφία.

Ἀντὶ τῶν θυσιῶν, εἰς ἃς καθυποβαλλόμεθα παρακαλοῦμεν τοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ ὁμογενεῖς ὡπὸς ἐνισχύσασιν τὴν ἀγάπην ἡμῶν προαίρεσιν οἱ μὲν μὴ ὄντες συνδρομηταὶ ἐγγραφόμενοι, οἱ δὲ ὄντες καταβάλλοντες τὰ κτλ. κώτερον τὴν μικρὰν συνδρομήν τῆς «Οδησοῦ», ἄλλαις λέξεσι εἰμεθα ἡναγκασμένοι νὰ ἐφαρμόσωμεν ἐν μέρει τὸν ὅρον τῆς ἐποπληρωμῆς τῶν ἐτησίων συνδρομῶν, ἐπιδράττοντες αὐτὰς συγχρόνως καὶ συστηματικῶς ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν συνδρομῶν, τῶν ἐξαμηνίων συνδρομῶν σκοπίμως ἀνατιμηθεῖσιν εἰς 10 λέβα.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

μεθ' ὅλα ταῦτα ἐτόνως θερμῶς καὶ τὰ ἐξῆς.

— Ὑμῖς δύναται νὰ εὐχηθῇ ὑμῖν εὐλικρινέστερον ἐμοὶ εὐτυχίαν διὰ τὸ μέλλον σας τὸ ἀπωτέρω, ὅτι δὲ δύναμαι νὰ συντελέσω πρὸς τοῦτο, προθύμως θὰ τὸ κάμω.

Ἐνόμισεν αὕτη ὅτι ἐπὶ ὀμίλει περὶ τῆς μελλοῦσης θέσεως τῆς ὡς διδασκαλιστὸς καὶ εἶπεν ἀμέσως. Οὐδέποτε ἀμφέβαλον, ὅτι ἐμφορεῖσθε γενναίων καὶ εὐγενῶν αἰσθημάτων καὶ κατὰ μὴ ἀς τόσῳ ἀσημάντου ὑπάρξεως, ὅποια εἶμαι ἐγὼ ἀπέναντί σας.

Ὅπως ἀφῆκε τὴν χεῖρά της καὶ ἀπεσύρθη. Ἡ ἄμαξα ἐφθασεν εὐχόμεναι μὴ καλὴν διασκέδασιν. Ἀκόμη κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου μέρους τοῦ συγγράμματός μου προσεγγίζε. Ἐδρασεῖσθε νὰ μοὶ πασαχωρήσετε ἀκόμη μερικὰς ἀνάς πρὸς ἀποπεράτωσιν; Ἀπόλυτος ὡνάκης δὲν εἶνε.

Ἡ ἀπότομος μεταβολὴ τῆς φωνῆς τῆς τὴν ἐκαμενᾶτον προσβλέψῃ μετ' ἐκπλή-

ξεως. Ἀν ἀκόμη ἔχετε ἀνάγκην ἐμοῦ. Ὅπως ἐνεῖσε τῇ εἰσερχομένῃ ἱππότητῃ, ὅποιος ἐδοήθησεν τὴν Γερτρούδην νὰ ἐνδύθῃ τὸν μανδύαν της καὶ νὰ περικαλύψῃ τὴν κεφαλὴν της.

— Καλὴν νύκτα εἶπεν αὕτη σχεδὸν πεφοβισμένη.

Ὅτε δὲ αὕτη εἶχε πλησιάσῃ πρὸς τὴν θύραν, οὗτος ἔδραμε πρὸς αὐτὴν λέγων καλὴν νύκτα!

Αὕτη ἤβλεπεν νὰ τῇ τείνῃ τὴν χεῖρα ἀλλ' οὕτως ὑπεκλίθη μόνον.

Ἡ ἄμαξα ἀπεκαρύνθη δρομαίως.

Ἐπὶ τέλους ἀνοίχθη ἡ εἰσοδος καὶ διὰ τὴν Γερτρούδην ἡ εἰσοδος τῆς ἀπαστραπτούσης μεγαλοπρεποῦς ροδίνης αἰθοῦσης τῆς ὑποδοχῆς. παραπλευρῶς ἤκουοντο τὰ τετράχορδα καὶ τὰ ζεύγη τῶν χορευτῶν ἐχόρευον ἤδη.

Ἡ Μαρία ἔδραμεν πρὸς προὔπαντη σὺν τῇ φίλῃ της μετὰ ζωηρὰς χαρᾶς καὶ τὴν ἡσπάσθη τρυφερᾶς. Πόσον ὠραία εἶσαι! Καταφανῶς συγκεκινημένη ἀδήγησεν αὐτῇ τὴν Γερτρούδην συ-

νιστώσα αὐτὴν πρὸς πάντας τοὺς παρρησιασμένους πέριξ, ἀναμένονσα δὲ τὴν σιγὴν καθ' ἣν θὰ παροισάζετο ὁ Οσκαρ Λεμβέρ.

Τὰ βλέμματα ἐστράφησαν πρὸς τὴν εὐγενὴ μορφήν τῆς ἐντελῆς ἀγνώστου κόρης, ἥτις δὲν ἦτο ἀμοιβρὸς οὐτε τῶν κοινωνικῶν τύπων οὐτε ἀπροσποίητοι ἀταραξίας. Ἀχ, αἱ σκέψεις αὐτῆς δὲν ἦσαν ἐνταῦθα! Τῇ ἔμελεν ὁ φαιδρὸς ἐκεῖνος θόρυβος, ὁ πόθος τῆς εὐχριστήσεως καὶ ἀπολαύσεως;

— Γερτρούδη ὁ κύριος ἀρχιτέκτων Λεμβέρ ἐπιθυμῇ νὰ χορεύσῃ μαζί σο! ἀνέκρινεν ἡ Μαρία σχεδὸν ἀλαλάζουσα πρὸς ἐκπληξιν τῶν πέριξ καθημένων.

Τὸ πρόσωπον τοῦ νεαροῦ ἀνδρὸς ἀπῆστραψεν, ὅτε ἔστη ἀπέναντι τῆς λατρευτῆς του. Αὕτη τὴν ἐχαίρετσε φιλοφρόνως, ἔπειτα ἔλαβε τὸν βραχίονά του καὶ περιπυχθεῖσα μετ' αὐτοῦ συνεχόρευε.

— Εὐγενεστάτη κυρία, δὲν χορεύε-

τε; ἡ ὥρῃς ὁ ἱατρός Διπφελδ πλησιάζων τὴν νεαρὰν οἰκοδόμοισιν.

Τὰ σπινθηροβολοῦντα αὐτοῦ διοπτρα ἀπετύφλων διὰ τῆς ἀντανάκλασεως τοῦ φωτός τοὺς εὐαίσθητους ὀφθαλμούς της, ὥστε αὕτη ἡναγκάσθη διαίως ν' ἀποστρέψῃ τὸ πρόσωπόν της.

— Οχι! Μοὶ συγχωρεῖτε, κύριε ἱατρε, διότι δὲν δύναμαι νὰ προσβλέψω πρὸς πᾶν ὅτι ἀπαστράπτει, παρεκάλεισεν α

